

[Undervisningsministeren.]

linien, og når man fra skridt til skridt skulle fastholde det ønske, at nu gjaldt det om at skabe et realpolitisk forslag. Jeg mener mig i god tro, når jeg siger, at der var kontakt mellem minister Hvidberg og mig, og ligesom jeg var loyal overfor hr. Hvidberg, således var han loyal overfor mig og mine medarbejdere i kommissionen, idet han fremsatte forslaget her og gjorde det til sit.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen burde med større omhu have studeret betænkningen; så ville han vide, at mange af de argumenter, han fremførte, vendte sig mod de argumenter, som hans egne partifæller i kommissionen har nedfældet med tryksvarte på papiret. Det ærede medlem argumenterede imod de opfattelser, som blev fremført i kommissionen og fastholdt dér af det ærede medlem hr. Carsten Raft, fru Dahlerup-Petersen og hr. Knud Gedde. Alle disse tre konservative medlemmer af kommissionen gik ind for § 3. Det er noget helt besynderligt, som ville være utænkeligt i det parti, jeg tilhører ... (Afbrudelse: Ja, det er rigtigt!) ... at en minister på den måde totalt skulle svigtes af sin gruppe, således at ministeren står ganske alene.

Det ærede medlem var i relation til § 3 imod en udvidet undervisningspligt og mente i den sammenhæng, at man burde høre lærernes mening. Lærerne har tiltrådt forslaget; der er ingen som helst tvivl og kritik på det område.

Så lykkedes det det ærede medlem at finde et citat, der skulle kunne drille mig, en udtalelse fra 1942, da vi behandlede den første ungdomsskolelov. Da var vi inde på den tanke at udforme en bestemt ungdomsskoletype, som alle unge skulle have adgang til, og vi mente, at ungdomsårene her burde afgrænses således, at de omfattede alderen 15—18 år — det år, der lå mellem 14 år og 15 år, måtte så stå uafklaret indtil videre. Jeg beder det ærede medlem se på, hvilke timetal der gøres pligtige efter det foreliggende lovforslag. Det drejer sig om 120 timer årlig og, hvis det er en dagskole, om 64 timer. Det ærede medlem vil se, at det er timetal, der også tillader placering i erhvervslivet, hvis det er muligt, hvilket det nu i mange, mange tilfælde slet ikke vil være undtagen i landbruget og andre tilgrænsende erhverv.

Det ærede medlem var også inde på den tanke, som jeg synes er principielt forkert, at fritidsklubberne skulle være for børn fra dårligstillede hjem, at det skulle være en social hjælpetjeneste at skabe disse fritidsklubber. Det er — synes jeg — en total misforståelse, og jeg vil bede det ærede medlem drøfte denne tanke med sin partifælle hr. Knud Gedde, som jeg ved varmt tilslutter sig tanken om fritidsklubber.

Det ærede medlem gik positivt ind for bedre betingelser for de frie folkelige oplysningsforbund. Jeg vil meget gerne være med til at undersøge mulighederne for at stille disse forbund, der utvivlsomt udfører et meget værdifuldt arbejde for vort demokrati, bedre endnu. Jeg håber ikke, at jeg med disse bemærkninger har udtrykt mig på anden måde, end at en forhandling fortsat kan gennemføres i det udvalg, der kommer.

Den ærede kommunistiske ordfører (Ingmar Wagner) spurgte, om de politiske organisationer falder ind under forslaget om fritidsklubber. Ja, forsåvidt de har et sagligt område, der kan afgrænses fra deres almene politiske virksomhed, idet det ikke efter ungdomsskolekommissionens opfattelse skulle være statens opgave at støtte egentlig politisk virksomhed.

Det ærede medlem hr. Søren Olesen gik meget vidt i sin individualisme. Der skulle ikke være frihed for kommunerne; men der skulle til gengæld være frihed for de 14—15-årige til at gå i hundene — det skulle hjemmene ikke tage sig af. Jeg havde en fornemmelse af, at hensynet til friheden som begreb vejede tungere for det ærede medlem end hensynet til medmennesket. Det er i det hele taget en misforståelse af det ærede medlems profeter at ville gennemføre et individualistisk princip overfor de 14—15-årige. Jeg forstår meget vel ideen i det ærede medlems politik, men den er uanvendelig på en aldersgruppe, der mangfoldige steder i verden tilhører den egentlige folkeskole. Ja, i den store skolekommission 1919—1923 foreslog et flertal, at al barne- og ungdomsundervisning fra det 7. til det 18. år skulle gå ind under begrebet „folkeskole“ — man syntes, at ordet „folkeskole“ var så smukt, at det burde omspænde alle disse grupper.

Summa summarum — problemet med de